

РЕШЕНИЕ

№ 6025
София, 18.05.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в съдебно заседание на пети април две хиляди и шестнадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ
ЧЛЕНОВЕ: АТАНАСКА ДИШЕВА
ТОДОР ТОДОРОВ

при секретар Росица Тодорова
на прокурора
от съдията АТАНАСКА ДИШЕВА
по адм. дело № 1737/2016.

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 187, вр. чл. 193, ал. 6 от Закона за съдебната власт /ЗСВ/.

Образувано е по жалба на Веселина Тодорова Печилкова с адрес за призоваване в гр. Смолян чрез адв. Богдана Печилкова, против решението на Висшия съдебен съвет /ВСС/ по т. 46.1.4 на протокол № 3 от заседание на 21.01.2016 г., с което Миглена Руменова Маркова - прокурор в Районна прокуратура гр. Стара Загора, е повишена в длъжност „съдия” в Окръжен съд гр. Пловдив, като и против решението на ВСС по т. 46.1.16 на протокол № 3 от заседание на 21.01.2016 г., с което поради попълване на местата, е прекратено гласуването за останалите кандидати, участвали в конкурса за повишаване и преместване в длъжност „съдия” в окръжен съд - наказателна колегия. В жалбата, в съдебно заседание и в представените писмени бележки от пълномощника на жалбоподателката адв. Тодор Тодоров се излагат съображения, че оспорените решения на ВСС са незаконосъобразни като постановени в нарушение на материалния закон и на целта на закона, тъй като при проведеното гласуване по поредността на класирането не е извършена цялостна преценка на всички изисквания по чл. 193, ал. 4 ЗСВ и в частност на нравствените и професионалните качества на кандидата Миглена Маркова. В жалбата по-конкретно се излагат съображения, че по отношение на този кандидат е постановена заповед по чл. 327 ЗСВ на и. д. административен ръководител на Районна прокуратура гр. Стара Загора, а в писмените бележки на пълномощника се излагат съображения за допуснати нарушения на нормативните изисквания и на принципа за равнопоставеност при провеждане на събеседването с жалбоподателката Веселина Печилкова и със заинтересованото лице Миглена Маркова, което от своя страна е обусловило неправилност на преценката на професионалните качества на тези кандидати. По подробни съображения в посочения смисъл жалбоподателката моли оспорените от нея решения да бъдат отменени, а преписката да бъде върната на ВСС със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона с оглед изпълнение на предвидените в

чл. 193, ал. 5 ЗСВ действия въз основа на резултатите от проведения конкурс, съгласно класиране от 27.11.2015 г.

Ответникът по жалбата - Висшият съдебен съвет, оспорва жалбата. В представените писмени бележки от пълномощника юрисконсулт Николина Георгиева се излагат подробни съображения за законосъобразност на оспорените решения на ВСС.

Заинтересованата страна Миглена Руменова Маркова от гр. Казанлък оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Подробни съображения за правилност на оспорените решения на ВСС се излагат в съдебно заседание и в представените писмени бележки от пълномощника адв. Иван Христов Иванов. Претендира присъждане на направените разноски.

Върховният административен съд, шесто отделение, като взе предвид доводите на страните и доказателствата по делото и извърши цялостна проверка за законосъобразност на оспорените актове на ВСС, приема следното:

Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 187, ал. 1 ЗСВ от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е допустима. Разгледана по същество е неоснователна.

От фактическа страна по делото е безспорно, че съгласно чл. 189, ал. 1 ЗСВ в „Държавен вестник“ бр. 35/2015 г. е публикувано обявление от ВСС, с което са обявени свободни длъжности за „съдия“ в окръжните съдилища, които да се заемат след конкурс за повишаване в длъжност и преместване чрез събеседване и след конкурс за първоначално назначаване, сред които и 6 места в Окръжен съд гр. Пловдив, от които 5 за заемане чрез конкурс, публикувано е също обявление за провеждане на конкурс чрез събеседване за заемане на 10 свободни длъжности за „съдия“ в окръжните съдилища - наказателна колегия, от които 3 длъжности „съдия“ в Окръжен съд гр. Пловдив, в съответствие с решенията на ВСС, съответно по т. 4 от протокол № 19 от заседание на 09.04.2015 г. и по т. 3 от протокол № 20 от заседание на 20.04.2015 г. Жалбоподателката Веселина Тодорова Печилкова и заинтересованото лице Миглена Руменова Маркова са подали документи за участие в конкурса за длъжността „съдия“ в Окръжен съд гр. Пловдив - наказателна колегия, заведени с входящи номера, съответно № 6/13/25.05.2015 г. и № 6/46/28.05.2015 г.; същите са допуснати до участие в конкурса с решение на Комисията по предложенията и атестирането /КПА/ на ВСС по т. 7 от протокол № 38 от 21.07.2015 г., при което очевидно е направена преценка за съответствие на подадените заявления с установените изисквания, включително за необходимите приложения. От конкурсната комисия, определена поименно с решения на ВСС - по т. 5 на протокол № 29 от 28.05.2015 г. за основния състав и резервни членове, и с решение по т. 8 от протокол № 50 от 08.10.2015 г. за замяна на единия от резервните членове, е проведено събеседване с кандидатите през дните в периода от 23 до 27.11.2015 г., съгласно предварително обявения график и списъци. За събеседването е съставен пълен стенографски протокол /протоколи за всеки от дните, на които е проведено събеседването/, чийто писмен текст е представен по делото в частта, отнасяща се до събеседването, проведено с жалбоподателката Веселина Печилкова и заинтересованото лице Миглена Маркова. От конкурсната комисия е съставен протокол за резултатите от събеседването, в който са определени общите оценки на кандидатите, като оценката на жалбоподателката Веселина Печилкова е 5.94, формирана от индивидуални оценки - 5.90, 5.90, 5.70, 6.00, 5.90, а на заинтересованото лице Миглена Маркова е 5.98, формирана от индивидуални оценки - 6.00, 6.00, 5.90, 6.0, 5.90. Тези оценки съответстват на индивидуалните оценки на всеки от двамата кандидати, посочени в индивидуалните работни протоколи на членовете на конкурсната комисия, също представени като част от

административната преписка. Въз основа на общите оценки на кандидатите е съставен протокол за класиране на кандидатите в конкурса за длъжността „съдия“ в окръжните съдилища - наказателна колегия, според който от кандидатите, участващи в конкурса за „съдия“ в Окръжен съд гр. Пловдив, заинтересованото лице Миглена Маркова е класирана на второ място /на първо място е класиран кандидатът Петко Иванов Минев с обща оценка 5,98/, а жалбоподателката Веселина Печилкова е класирана на пето място /след кандидатите Екатерина Стефанова Роглекова с обща оценка 5,96 и Станислава Балинова Бозева с обща оценка 5,95/; изготвено е и мотивирано становище на конкурсната комисия. От документите, приложени към заявленията за участие в конкурса се установява, че и двамата кандидати - страни по настоящото дело, имат оценка „много добра“ от проведените атестации. От Комисията по професионална етика и превенция на корупцията /КПЕПК/ към ВСС са изготвени становища относно притежаваните нравствени качества, като в становището за Миглена Маркова е направено заключение, че кандидатът притежава необходимите нравствени качества за заемане на длъжността, за която кандидатства. В становището на КПЕПК на ВСС са изложени подробно данните от становището на Комисията по професионална етика на Районна прокуратура - гр. Стара Загора, както и от другите документи, събрани служебно от КПЕПК и сред тези документи е преписка № 921/2015 г., образувана по заповед РП № 36/06.04.2015 г. на и. д. районен прокурор на РП - гр. Стара Загора, с която на основание чл. 327 ЗСВ на Миглена Маркова е обърнато внимание за допуснати от нея нарушения - неизпълнение на писмени указания на по-горестоящия прокурор и за нарушения по организацията на работата и движението на конкретна прокурорска преписка, заповедта приета за сведение с решение на ВСС по протокол № 25/14.05.2015 г. /подробно относно съдържанието на тази заповед - по-долу в мотивите/. Писмените документи, които са взети предвид от КПЕПК при формиране на становището ѝ относно кандидата Миглена Маркова са представени по настоящото дело с писмо от ВСС от 28.03.2016 г. като част от административната преписка и съответно са приети като доказателства по делото.

На заседание на Комисията по предложенията и атестирането на ВСС по протокол № 1/12.01.2016 г. са обсъдени два варианта за предложение до ВСС за решение относно класиране на кандидатите, като по първия вариант класирането е направено съобразно общите оценки на кандидатите, получени при събеседването и при прилагането на критериите по чл. 237 ЗСВ, във връзка с чл. 42, ал. 1 от Правилата за провеждане на конкурси за младши съдии и младши прокурори, за първоначално назначаване и за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи, приети от Висшия съдебен съвет с решение по протокол № 9 от 07.03.2013 г., с последващи изменения и допълнения - по протокол № 21 от 22.05.2014 г., протокол № 33/17.07.2014 г., протокол № 48/30.10.2014 г., протокол № 32/10.06.2015 г. /означавани по-долу като „Правилата“/ - относно кандидатите за една длъжност, които имат еднакви общи оценки, съобразени към датата на класирането, а по втория вариант на предложението класирането е направено при съобразяване на критериите по чл. 237 ЗСВ към датата на назначаване с решение на ВСС - 14.01.2016 г. Промяната в класирането по двата варианта засяга 7 кандидати, които са придобили по-висок ранг след изготвяне на протокола за класиране на конкурсната комисия, но сред тези кандидати не са страните по настоящото дело. С решение по т. 46.1 на заседанието на ВСС по протокол № 3 от 21.01.2016 г., след обсъждане на двата предложени варианта, Висшият съдебен съвет е взел решение да проведе гласуване по поредността на класирането по първия вариант, тоест съобразно направеното класиране от конкурсната комисия.

На същото заседание на Висшия съдебен съвет - по протокол № 3 от 21.01.2016 г., са взети оспорените в настоящото производство решения - по т. 46.1.4, с което ВСС е повишил Миглена Руменова Маркова - прокурор в Районна прокуратура гр. Стара Загора, в длъжност „съдия“ в Окръжен съд гр. Пловдив с ранг „съдия в ОС“ и по т. 46.1.16, с което поради попълване на местата, ВСС е прекратил гласуването за останалите кандидати, участвали в конкурса за повишаване и преместване в длъжност „съдия“ в окръжен съд, като следва поименно изброяване на тези кандидати, сред които е и Веселина Тодорова Печилкова.

Преди гласуването на предложението за повишаване в длъжност на Миглена Руменова Маркова на заседанието на ВСС са направени изказвания от членовете на съвета, които по същество са в следния смисъл: от Галя Георгиева е направено изказване, че Миглена Маркова е класирана по атестация, което е приета с протокол № 19 от 24.04.2014 г., впоследствие със заповед от 16.02.2015 г., която е била приета за сведение и приложена към досието на колежката, ѝ е обърнато внимание за това, че с постановление на ВКП е възложено на Окръжна прокуратура гр. Стара Загора да извърши служебна проверка по конкретна преписка, възложена на Маркова и е било констатирано, както от ВКП в самото постановление, така и впоследствие от проверяващите от окръжната прокуратура, че от Маркова са допуснати нарушения за неизпълнение на писмени указания на по-горестоящия прокурор по организация на работата по тази преписка; Галя Георгиева е уведомила останалите членове на ВСС, че разполага с преписката и може да каже за какво става въпрос.

На въпрос на Магдалена Лазарова, какво е становището на Етичната комисия, от Ясен Тодоров е посочено, че не е предмет на Етичната комисия.

Последвало е допълнение от Галя Георгиева, според което става въпрос за професионалните качества на прокурора; отново е посочено, че атестацията е от 2014 г., а заповедта за обръщане на внимание е от 2015 г., тоест са налице новонастъпили факти и обстоятелства; дословно е посочила следното: „/.../ Замотала е една преписка, в смисъл бавила я е и не само, че я е бавила, ами след като е прекратена сама на себе си си е възложила, как беше, предварителна проверка или нещо такова. Ето я преписката, ако някой иска да се запознае с нея. Така че аз ще гласувам против класирането /.../ на тази колежка за Окръжен съд - Пловдив.“

От Соня Найденова е направено следното изказване: „Всички знаем какъв е характерът на заповедта по чл. 327, какви са последиците от нея и оттук-нататък смятам всеки да гласува съобразно собствената си преценка, доколкото тази заповед и нарушението, заради което е обърнато внимание на колежката, се отразява върху нейните професионални и нравствени качества и способността ѝ, бидейки прокурор, да бъде и един добър съдия“.

На въпрос на Магдалена Лазарова дали за всички кандидати до момента са правени проверки дали имат такива заповеди, Галя Георгиева е отговорила, че са проверявани, тъй като са прилагани към личните досиета; това е потвърдено и от Милка Итова.

От Юлияна Колева е направено изказване, че според становището на Етичната комисия, Миглена Маркова притежава в пълнота качествата, за да бъде преместена на длъжност „съдия“, като е добавила, че изискванията за съдия и прокурор са различни и затова обстоятелството, че като прокурор ѝ е обърнато внимание не трябва да се отразява като минус в нравствената характеристика при кандидатстването ѝ за съдия.

Васил Петров е изразил становище, че може да се е объркала /има предвид Миглена Маркова/ и че всички бъркат, става въпрос за една преписка, а хора с по 300-400 забавени дела по година, по осем месеца, не са наказани

/от ВСС/.

Последвало е изказване от Юлия Ковачева, според което са назначавани /има предвид от ВСС/ хора, колеги, с влезли в сила дисциплинарни наказания в конкурси за повишаване и преместване, като споменава един случай за прокурор във Върховната административна прокуратура; още повече, че тези обстоятелства са отразени от Комисията по професионална етика и превенция на корупцията и е казано, че притежава в пълнота качествата да заеме длъжността.

Галина Карагьозова е изразила мнение, че релевантни за преценката са само наложените наказания, а в случая има обръщане на внимание по чл. 327; освен това този факт е отразен в становището; не може да се говори за нравствените качества, а за професионалните качества, защото там елементите на оценката се формират от съвсем други неща.

При последвалото явно гласуване 13 члена са гласували „за“, в резултат на което е обявено решението по т. 46.1.4 за повишаване на Миглена Руменова Маркова на длъжност съдия в Окръжен съд гр. Пловдив.

На другите две свободни места, за които е бил обявен конкурсът за съдия в Окръжен съд гр. Пловдив - наказателна колегия, са повишени Екатерина Стефанова Роглекова и Станислава Балинова Бозева, съответно с решенията по т. 46.1.9 и т. 46.1.14. С решението по т. 46.1.3 Висшият съдебен съвет е отказал да повиши Петко Иванов Минев /който е първият по поредността на класирането за длъжността „съдия“ в Окръжен съд - гр. Пловдив, наказателна колегия/. Само за пълнота на изложението се посочва, че на настоящият съдебен състав стана служебно известно, че след обявяване на настоящото дело за решаване, с решение № 4601/19.04.2016 г. по адм. дело № 1831/2016 г. на ВАС шесто отделение, което не подлежи на касационно обжалване, по жалба на Петко Иванов Минев са отменени решенията на ВСС по т. 46.1.3 и т. 46.1.14 по протокол № 3 от заседанието на 21.01.2016 г. и преписката е върната на ВСС за решаване на въпроса по същество с ново произнасяне.

Като доказателство по делото е приета заповед РП № 36/2015 г. от 06.04.2015 г. на изпълняващия длъжността административен ръководител - районен прокурор на Районна прокуратура гр. Стара Загора, с която по т. 1 е прекратено дисциплинарното производство по установяване на дисциплинарно нарушение от прокурор от Районна прокуратура гр. Стара Загора - Миглена Руменова Маркова, образувано със заповед РП № 4/16.02.2015 г. на и. д. административен ръководител на Районна прокуратура гр. Стара Загора, като не е наложено дисциплинарно наказание на прокурора, а по т. 2 е обърнато внимание на прокурор от Районна прокуратура гр. Стара Загора - Миглена Руменова Маркова за допуснати от нея нарушения - неизпълнение на писмени указания на по-горестоящ прокурор и за допуснати от нея нарушения по организацията на работата и движението на прокурорска преписка № 1569/2014 г. по описа на Районна прокуратура гр. Стара Загора.

В заповедта подробно са описани установените при проверката фактически обстоятелства, въз основа на които е направен извода за наличие на основание за издаване на заповедта по чл. 327 ЗСВ. По същество, констатациите се изразяват в следното: по жалба на лицето Никола Бърдуков, подадена на 24.03.2014 г. в І РУП - гр. Стара Загора е образувана преписка с вх. № 4307/2014 г., а в Районна прокуратура /РП/ - гр. Стара Загора - преписка № 1569/2014 г., която е разпределена на прокурора от тази прокуратура Миглена Маркова. С постановление от 21.05.2014 г. последната е отказала да образува досъдебно производство на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК. По жалба на Мима Бърдукова, това постановление е отменено с постановление от 07.07.2014 г. на Окръжна прокуратура /ОП/ - гр. Стара Загора и са дадени конкретни задължителни указания да се извърши допълнителна проверка

относно обстоятелството има ли сключен договор на кредит между физическото лице /подателя на жалбата до РУП/ и БНП Париба и ако има кой го е сключил, закупени ли са мебели на лизинг, ако за закупени откъде, какви са мебелите и къде се намират и след установяване на тези обстоятелства преписката да се реши отново по същество. Установено е, че с писмо от 04.08.2014 г. прокурор Маркова е изисквала писмена справка от БНП Париба относно наличието на сключен договор с посоченото лице; справката е получена на 14.08.2014 г., въз основа на данните в получения отговор прокурор Маркова с постановление от 18.08.2014 г. отново е отказала да образува досъдебно производство, на основание чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК. На 28.08.2014 г. от Мима Бърдукова е постъпило възражение срещу това постановление, като към него е приложено уведомително писмо от „Феър Калект“ ЕООД, с което Никола Бърдуков е уведомен за просрочено задължение към БНП Париба. С писмо от 04.09.2014 г. на Окръжна прокуратура, възражението на Мима Бърдукова, ведно с приложенията към него е изпратено на наблюдаващия прокурор Маркова за становище и преценка относно основателността на искането. Дадени са указания, ако не се уважи възражението, преписка № 1569/2014 г. по описа на РП - гр. Стара Загора да се изпрати на ОП - гр. Стара Загора за проверка за законосъобразност на постановлението от 18.08.2014 г. Вместо да изпълни дадените указания /да отмени постановлението си за отказ за образуване на досъдебно производство или да изпрати преписката на Окръжна прокуратура/ прокурор Маркова с постановление от 08.09.2014 г. на основание чл. 145, ал. 1, т. 2 ЗСВ е възложила на себе си извършване на лична проверка, в рамките на която с писма от 08.09.2014 г. е изисквала справки от посоченото ЕООД и банката, изисквала е договори за потребителски кредит, изисквала е експертна справка на подписа на физическото лице в договора и е установила данни за извършено престъпление по чл. 309, ал. 1 НК. С постановление от 31.10.2014 г. е приела, че компетентна е РП - гр. Нова Загора, поради това че там бил сключен договорът и е препратила преписката по подследственост на тази прокуратура; с постановление от 26.11.2014 г. на прокурор в РП - гр. Нова Загора е прието, че компетентна е РП - гр. Стара Загора, защото престъплението било извършено там и преписката е върната; получена е на 01.12.2014 г., а с постановление от 15.12.2014 г. прокурор Маркова е повдигнала спор за подследственост. Този спор е разрешен с постановление на Върховната касационна прокуратура от 03.02.2015 г., с което е прието, че компетентна е РП - гр. Стара Загора, а на Окръжна прокуратура - гр. Стара Загора е възложено да извърши проверка по преписката, както и да се произнесе по обосноваването и законосъобразността на постановлението от 18.08.2014 г. на прокурор Маркова за отказ да образува досъдебно производство, както и да се дадат ясни и подробни указания за събиране на релевантните данни в хода на проверката, дадени са също указания до административните ръководители на РП и ОП да извършат проверка на работата на прокурор Маркова по случая и да вземат отношение съобразно правомощията си. Посоченото постановление на прокурор Маркова от 18.08.2014 г. е отменено с постановление на ОП - гр. Стара Загора от 12.02.2015 г., като са дадени указания за извършване на допълнителна проверка. Въз основа на указания в писмо от 12.02.2015 г. на Окръжния прокурор на ОП гр. Стара Загора, със заповед № РП-4/16.02.2015 г. на и. д. административен ръководител на РП - гр. Стара Загора е образувано дисциплинарно производство против прокурор Миглена Маркова.

Предвид установените в хода на това производство факти и обстоятелства, в заповед РП № 36/2015 г. от 06.04.2015 г. на и. д. административен ръководител на РП - гр. Стара Загора е направен извод, че от прокурор Миглена Маркова е извършено нарушение на чл. 46, ал. 3 НПК -

неизпълнение на указания на по-горестоящия прокурор, по-конкретно неизпълнение на указанията на ОП - гр. Стара Загора, дадени в постановлението от 07.07.2014 г. да се извърши допълнителна проверка относно посочените обстоятелства /описани по-горе/, както и неизпълнение на указанията, ако не се уважи възражението, преписка № 1569/2014 г. на РП - гр. Стара Загора да се изпрати на ОП - гр. Стара Загора за проверка на постановлението от 18.08.2014 г., като е посочено, че след като прокурор Маркова е счела сигнала за основателен или е следвало да отмени собственото си постановление от 18.08.2014 г. за отказ да се образува досъдебно производство, което няма стабилитет на акт, който да не може да бъде преразгледан от органа, който го е издал, или да изпрати преписката в ОП - гр. Стара Загора за инстанционен контрол. Вместо това, тя е извършвала досъдебни проверовъчни действия, които лично си е възложила с постановление. Административният ръководител е приел, че не е налице основание за ангажиране на дисциплинарната отговорност на прокурор Маркова, тъй като установеното нарушение не представлява дисциплинарно нарушение, но по отношение на същата следва да бъдат предприети дисциплиниращи мерки, като бъде обърнато внимание по реда на чл. 327 ЗСВ.

Заповед РП № 36/2015 г. от 06.04.2015 г. е разгледана на заседание на Комисията по дисциплинарните производства на ВСС по протокол № 19/04.05.2015 г., като е внесено предложение до ВСС да приеме заповедта за сведение. С решение по т. 35.1 от заседание по протокол № 25 от 14.05.2015 г. на ВСС е приета за сведение заповед РП № 36/2015 г. от 06.04.2015 г. на изпълняващия длъжността административен ръководител - районен прокурор на Районна прокуратура гр. Стара Загора, с която на основание чл. 327 ЗСВ, е обърнато внимание на Миглена Руменова Маркова - прокурор на Районна прокуратура гр. Стара Загора. С решение по т. 35.2 е указано на административния ръководител, че в случай на оспорване на заповедта за обръщане на внимание, следва да уведоми ВСС за влязлото в сила съдебно решение, като изпрати препис от него за прилагане към кадровото досие на магистрата.

Според отбелязването след текста на заповед РП № 36/2015 г. от 06.04.2015 г., същата е връчена на Миглена Маркова на 07.04.2016 г. По делото няма данни, нито твърдения от страните за обжалване на заповедта. В съпроводителното писмо от районния прокурор на Районна прокуратура гр. Стара Загора с изх. № 608/2015 от 25.03.2016 г., постъпило във ВАС на 29.03.2016 г., с което по настоящото дело е представена въпросната заповед, заедно с копия от цитираните решения на Комисията по предложенията и атестирането на ВСС и на ВСС, в Районна прокуратура няма сведения за обжалване на заповедта от прокурор Маркова. При тези данни настоящият състав приема, че заповедта не е обжалвана и към датата на постановяване на оспорените в това производство решения на ВСС е представлявала влязъл в сила акт.

От правна страна, регламентацията на конкурса за повишаване в длъжност и за преместване на съдия, прокурор и следовател в органите на съдебната власт, се съдържа в раздел II а от глава десета на Закона за съдебната власт. В чл. 189, ал. 1 ЗСВ е предвидено, че свободните длъжности в съдилищата, прокуратурите и следствените органи се обявяват от ВСС по реда на чл. 179 поотделно за всеки орган на съдебната власт, и се заемат след конкурс, който се провежда чрез събеседване. В чл. 189, ал. 4 ЗСВ е предвидено, че конкурсът се провежда от определени от ВСС конкурсни комисии, като в тази алинея и следващите до ал. 8 са регламентирани правила за определяне на комисиите. В чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ е предвидено, че конкурсната комисия провежда конкурса чрез събеседване с кандидатите за повишаване в длъжност или преместване по практически

въпроси, свързани с прилагането на законите, а в изречение второ е предвидено, че при определяне на резултата на всеки кандидат се вземат предвид оценката от събеседването и резултатите от проведените до момента периодични атестации, въз основа на които се прави обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества. Според ал. 2 на чл. 192 ЗСВ конкурсната комисия изготвя протокол за класиране на кандидатите заедно с мотивирано становище, а според ал. 3, конкурсната комисия изпраща резултатите от класирането заедно с цялата конкурсна документация и протокол /стенограма/ от проведеното събеседване на ВСС. В ал. 4 на същия член е предвидено, че комисията "Професионална етика и превенция на корупцията" на ВСС извършва преценка за притежаваните нравствени качества от първите трима кандидати за всяка длъжност и изготвя становище за всеки кандидат въз основа на документите, представени от кандидата, и документите, съдържащи се в кадровото дело, относно резултатите от проверките на Инспектората към ВСС, поощренията и наказанията, сигналите за нарушение на правилата за професионална етика на съдиите, прокурорите и следователите.

Според чл. 193, ал. 1 ЗСВ резултатите от класирането на кандидатите заедно с цялата конкурсна документация и със становището на комисия "ПЕПК" се предоставят на Комисията по предложенията и атестирането на съдии, прокурори и следователи, която съгласно ал. 2 внася във ВСС мотивирано предложение за повишаване или за преместване на кандидатите, класирани на първо място за длъжностите в съответните органи на съдебната власт. Съгласно чл. 193, ал. 3 ЗСВ Висшият съдебен съвет приема решение за повишаване или за преместване на съдия, прокурор или следовател по поредността на класирането до попълване на местата, като според ал. 4, при приемането на това решение ВСС проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията за стаж по чл. 164, както и дали притежава необходимите професионални и нравствени качества.

От съвкупната преценка на събраните доказателства по делото се налага извода, че двете оспорени решения на ВСС са взети от компетентен орган, в изискуемата форма, при спазване на предвидените процесуални правила и на материалния закон, както и на целта на закона.

По същество оплакването, което се обосновава в жалбата на Веселина Печилкова е, че при проведеното гласуване по поредността на класирането не е извършена цялостна преценка на всички изисквания по чл. 193, ал. 4 ЗСВ и частност на нравствените и професионалните качества на кандидата Миглена Маркова, предвид постановената заповед по чл. 327 ЗСВ на и. д. административен ръководител на Районна прокуратура гр. Стара Загора. Както се посочи по-горе, в писмените бележки на пълномощника на жалбоподателката се излагат съображения за допуснати нарушения на нормативните изисквания, включително на принципите за равнопоставеност и съразмерност при провеждане на събеседването с жалбоподателката Веселина Печилкова и със заинтересованото лице Миглена Маркова, което от своя страна е обусловило неправилност на преценката на професионалните качества на тези кандидати. Въпреки че доводи на наличие на такова нарушение са направени едва с писмените бележки, същите следва да бъдат обсъдени по същество по силата на регламентираното в чл. 168, ал. 1 АПК задължение на съда да извърши цялостна проверка на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК, независимо от основанията, посочени от оспорващия.

От анализа на доказателства по делото не може да се направи обоснован извод за допуснати нарушения при провеждане на събеседването и оценяването на кандидатите. Поради това че и двамата обсъждани кандидати

/съответно жалбоподател и заинтересовано лице в настоящото производство/ имат много добри оценки от атестирането, очевидно разликата в общите им оценки за притежаваните от тях професионални качества /5,94 на Веселина Печилкова и 5,98 на Миглена Маркова/ се дължи на поставените им оценки от събеседването.

Това ясно се вижда и от протоколите за резултатите от проведеното събеседване с кандидатите за участие в конкурса за повишаване в длъжност и преместване за заемане на длъжността „съдия“ в ОС - наказателна колегия /на дата 23.11.2015 г. е проведено събеседване с Веселина Печилкова, а на 25.11.2015 г. - с Миглена Маркова, съгласно предварително обявения график за събеседване/, в които в отделни графи са посочени: 1. петте отделни оценки на всеки кандидат, съобразно индивидуалните протоколи на всеки от членовете на конкурсната комисия; 2. средноаритметичната оценка от събеседването, получена от индивидуалните оценки; 3. словесната оценка от периодичното атестиране - „много добра“ за двамата обсъждани кандидати; 4. цифровата оценка от последното периодично атестиране - „6.00“ за двамата обсъждани кандидати; 5. обща оценка за притежаваните от кандидата професионални качества, формирана като средноаритметична величина от средноаритметичната оценка от събеседването и от цифровата оценка от последното периодично атестиране.

В изготвеното от конкурсната комисия мотивирано становище са изложени обстоятелствата, които са отчетени при определяне на оценките от събеседването. Комисията е посочила, че при събеседването е целено да бъдат проверени професионалните качества на кандидатите, както и познанията им в областта на материалното и процесуалното право; на преценка е бил подложен и практическият опит на кандидатите от работата им в инстанцията, в която работят. Описано е, че на събеседването е била предоставена възможност на всеки от кандидатите да презентира постановен от него акт от кръга на представените със заявлението актове по чл. 32, ал. 3, т. 2 и 3 от Правилата, постановени от кандидата през последните три години от дейността му; след приключване на презентацията на всеки от кандидатите са задавани уточняващи и допълващи въпроси, свързани с представения акт; въпроси са задавани и по останалите предоставени от кандидатите актове, както и други въпроси, с цел да се установи нивото на практическите им познания в областта на материалното и процесуалното право, както и способността им за боравене с нормативни актове и за извличане на необходимата информация; поставяни са и уточняващи въпроси по актовете с цел проверка на способността на кандидатите за вземане на решения и аргументирането им; на преценка от комисията са подложени и нивото на обща правна култура, професионалния опит и деловите качества на кандидатите.

Оплакванията на жалбоподателката във връзка с провеждането на събеседването и оценяването на кандидатите, в частност - нейното и това на Миглена Маркова, са неоснователни. В приложимите разпоредби на ЗСВ не са регламентирани други изисквания към събеседването, освен това по чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ - събеседването с кандидатите да е по практически въпроси, свързани с прилагането на законите. Доколкото изискването на закона е за провеждане на събеседване, а не изпит, то следва да се приеме, че това означава провеждане на разговор в свободна форма /събеседване/, без предварително зададени теми и въпросници и поради това че в крайна сметка целта на събеседването е комисията да получи информация относно професионалните качества на съответния кандидат, то това събеседване несъмнено допуска както изложение от кандидата по определени теми или въпроси, така и задаването на въпроси от страна на членовете на комисията към кандидатите. Доколкото изискването на закона е

за провеждането на събеседването по практически въпроси, свързани с прилагането на законите, това означава, че към кандидатите не следва да бъдат задавани чисто теоретични въпроси или абстрактни, нито такива, които нямат практическа насоченост. Освен това, въпреки че в посочената законова разпоредба не съществува изискване практическите въпроси да са свързани с прилагането на законите /несъмнено се има предвид прилагането и на други нормативни актове/ от определена област на правото, то подобно изискване безспорно се извежда като се вземе предвид каква е целта на провеждания конкурс, елемент от който е събеседването с кандидатите, а именно - на вакантните длъжности да бъдат назначени кандидатите, които имат най-добрите професионални качества в тази област на правото, с която е свързана работата на длъжността, за която се провежда конкурса. За конкретния случай това означава, че въпросите, които конкурсната комисия е следвало да задава на кандидатите, следва да са от областта на наказателното материално и процесуално право. Подобни указания за провеждането на събеседването са дадени в Правилата - чл. 39, ал. 1, 3 и 4, а критерии за оценяването са посочени в чл. 40, ал. 1.

От съдържанието на приложеното по делото заверено копие на протокола /стенограмата/ от проведеното събеседване на дати 23 и 25.11.2015 г. /на тези дати са проведени събеседванията с жалбоподателката и заинтересованото лице/ е видно, че темите и свързаните с тях въпроси към кандидатите, в една част са еднотипни /относно представянето на кандидата, представянето на избран акт от тези, които са приложени към заявлението на кандидата/, а в друга част се различават, като и при двамата кандидати част от въпросите са изведени от съдържанието на актовете, изготвени от съответния кандидат, които са предоставени на комисията за целите на конкурса. Сложността на поставените на кандидатите въпроси, тяхната относимост, значимост и т.н. в практиката на съдия в окръжен съд - наказателно отделение от една страна, а от друга - правилността на дадените отговори, показаните правни познания, както от теоретична, така и от практична гледна точка, умението на всеки кандидат да построява в логическа последователност дадените от него отговори по определена тема и т.н., са все въпроси, за чието разрешаване са необходими специални знания по наказателно материално и процесуално право, каквито настоящият състав на Върховния административен съд, шесто отделение, не притежава в необходимия обем. Въпреки това от съдържанието на въпросите се установява, че комисията не е излязла извън рамките, които са очертани в чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ - проведено е събеседване под формата на свободен разговор, от комисията са задавани въпроси, които са свързани с практическо прилагане на нормативни актове от областта на наказателното право.

От протоколите от събеседването не може да се направи обоснован извод за нарушение на законовите изисквания по чл. 192, ал. 1, изречение първо ЗСВ при провеждане на събеседването със страните по настоящото дело - жалбоподателя и заинтересованото лице. При провеждането на събеседването и оценяването на кандидатите от конкурсната комисия не може напълно да се игнорира субективния елемент, съпътстващ всеки оценъчен процес, но доколкото в закона има очертани рамки на събеседването, то преценката за спазване на законовите изисквания следва да бъде направена именно въз основа на преценката за спазването на тази законова рамка. Както се посочи по-горе, в случая не може да се направи обоснован извод за нарушение на законовите изисквания за провеждане на събеседването. Твърдението на жалбоподателката за неравностойност на зададените въпроси с оглед техния брой от една страна, а от друга - с оглед предмета им, не може да бъде прието за обосновано, тъй като оценяването е

експертна дейност на конкурсната комисия, която по правило не подлежи на съдебен контрол. Доколкото обаче при оценяване от подобен вид винаги е възможно да се допусне субективна преценка, то това, по общо правило, се отнася в еднаква степен за всички оценявани лица, тоест в случая субективният елемент е възможен, както за жалбоподателката, така и за заинтересованото лице. Предвид изложените съображения не може да се направи обоснован извод за допуснато нарушение на принципите по чл. 6, ал. 1 и чл. 8, ал. 1 АПК за съразмерност и за равнопоставеност на двамата кандидати при провеждане на събеседването.

Неоснователно е оплакването на жалбоподателката, че при провеждане на събеседването на 23.11.2015 г. /датата, на която е проведено събеседването с нея/ е било нарушено изискването по чл. 39, ал. 2 от Правилата, според което конкурсната комисия, респективно всички членове на конкурсните комисии, в началото на всеки конкурс определят времето и начина на провеждане на събеседването и ги обявяват на участниците. Въпреки че от протокола от събеседването на тази дата се установява, че не е направено подробно разяснение на кандидатите относно начина на провеждане на конкурса, това не би могло да се приеме за нарушение на административнопроизводствени правила, което да е оказало влияние върху класирането, респективно върху съдържанието на крайния акт на ВСС. Правилата за провеждане на конкурсите, приети от ВСС, нямат силата на нормативен акт, предвид липсата на подзаконова нормотворческа компетентност на Висшия съдебен съвет след отмяната на чл. 194в ЗСВ с решение № 10 от 15.11.2011 г. по конст. дело № 6/2011 г. на Конституционния съд на Република България, както и предвид липсата на законова норма, делегираща подзаконова нормотворческа компетентност на Висшия съдебен съвет по тези въпроси, въпреки последващото решение на Конституционния съд № от 03.07.2014 г. по конст. дело № 3/2014 г.

Оплакванията на жалбоподателката във връзка с оценяването ѝ и това на заинтересованото лице представляват по естеството си несъгласие с преценката на професионалните им качества. Поставената от комисията оценка обаче не подлежи на съдебен контрол, тъй като не представлява административна дейност. Провеждането на събеседването и оценяването на кандидатите представляват част от производството по провеждане на конкурса за повишаване в длъжност и преместване на съдии, прокурори и следователи. В закона не е предвидена изрична възможност при преценката за законосъобразност на решенията на ВСС, взети в резултат на проведеното конкурсно производство, да бъде извършвана и проверка на правилността на оценката от събеседването с кандидатите. Такова правомощие на съда не може и да бъде изведено от приложимите разпоредби на ЗСВ.

На следващо място, не може да бъде споделено становището на жалбоподателката, че при проведеното гласуване на класираните кандидати, Висшият съдебен съвет не е извършил цялостна преценка на всички изисквания по чл. 193, ал. 4 ЗСВ и частност на нравствените и професионалните качества на кандидата Миглена Маркова, предвид постановената заповед за обръщане на внимание, издадена на основание чл. 327 ЗСВ от и. д. административен ръководител на Районна прокуратура гр. Стара Загора.

В чл. 192, ал. 1 ЗСВ ясно е предвидено, че общата оценка за притежаваните от кандидата професионални качества се прави като се вземат предвид оценката от събеседването и резултатите от проведените до момента периодични атестации, а съгласно чл. 193, ал. 3 ЗСВ Висшият съдебен съвет приема решение за повишаване или за преместване на съдия, прокурор или следовател по поредността на класирането до попълване на местата.

Оспореното решение по т. 46.1.4 е взето от ВСС с явно гласуване,

съгласно общата разпоредба на чл. 34, ал. 2 ЗСВ /приложима предвид отмяната на чл. 131 от Конституцията, обн. ДВ, бр. 100/2015 г., който предвиждаше, че решенията на ВСС за назначаване, повишаване и преместване на длъжност на съдии, прокурори и следователи се приемат с тайно гласуване/. При постановяването на това решение е действала старата редакция на чл. 34, ал. 3 ЗСВ /съгласно ДВ, бр. 64/2007 г./, който във второто изречение предвижда, че за мотиви на решение на ВСС, с което се приема направено предложение, се смятат съображенията на вносителя на предложението. В конкретния случай, с решението по т. 46.1.4 от протокол № 3 от 21.01.2016 г. на ВСС е прието предложението по чл. 193, ал. 2 ЗСВ на вносителя - Комисията по предложенията и атестиране, за гласуване на кандидатите по поредността на класирането, затова за мотиви на решението на ВСС се считат мотивите на вносителя. Предвиденото в ал. 4 на чл. 193 ЗСВ изискване, според което при приемането на решението по ал. 3 Висшият съдебен съвет проверява дали класираният на първо място кандидат отговаря на изискванията за стаж по чл. 164, както и дали притежава необходимите професионални и нравствени качества, не налага изискване за излагане на допълнителни мотиви от ВСС при гласуване на решението.

Наред с това, на заседанието на ВСС е проведено допълнително обсъждане на нравствените и професионални качества на кандидата Миглена Маркова, видно от протокола на заседанието, чието съдържание в относимата част и по съществото на изразените становища, е възпроизведено подробно по-горе. От това обсъждане недвусмислено се установява, че заповедта по чл. 327 ЗСВ, с която е обърнато внимание на прокурор Миглена Маркова, е била в центъра на това обсъждане, като на практика всички изказвания на членовете на ВСС /както в подкрепа на предложението за повишаване, така и против него/ са свързани с тази заповед, в частност със значението ѝ за преценката на нравствените и професионални качества на кандидата. Конкретни доводи в подкрепа на предложението на КПА за повишаване на кандидата Миглена Маркова се съдържат в изказвания на отделни членове на ВСС - Соня Найденова, Юлияна Колева, Васил Петров, Галя Карагъзова, Юлия Ковачева. Следователно, невярно е твърдението на жалбоподателката, че заповедта по чл. 327 ЗСВ не е била взета предвид от ВСС.

Изводите, до които е достигнал Висшият съдебен съвет относно значението на тази заповед във връзка с преценката на професионалните и нравствени качества на кандидата Миглена Маркова са в рамките на предоставената му от закона дискреция. Настоящият съдебен състав споделя становището на жалбоподателката, че при постановяване на решението по чл. 193, ал. 3 ЗСВ Висшият съдебен съвет има правомощието да извърши преценка на професионалните и нравствени качества на кандидата /това изрично е предвидено в чл. 193, ал. 4 ЗСВ/. Изводите от тази преценка обаче са в рамките на неговата оперативна самостоятелност. В т. 5 от Тълкувателно решение № 1 от 18.04.2006 г. по тълк. дело № 1/2006 г. на Общото събрание на съдиите от втора колегия на Върховния административен съд, е прието че Висшият съдебен съвет действа в условията на оперативна самостоятелност при назначаването на магистрати, административни ръководители и младши магистрати. Тази част от тълкувателното решение не е изгубила значението си, въпреки че решението е постановено при действието на Закона за съдебната власт, който към настоящия момент е отменен /обн. ДВ, бр. 59 от 22.07.1994 г.; с множество изменения и допълнения, отм. ДВ, бр. 64 от 7.08.2007 г./.

Съгласно чл. 169 АПК, при проверката за законосъобразност на актове, издадени при оперативна самостоятелност съдът проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове.

В случая Висшият съдебен съвет е действал при условията на оперативна самостоятелност, с каквато разполага при взимането на решения за назначаване, повишаване и преместване на магистрати. Това право Висшият съдебен съвет е упражнил в съответствие с целта на закона. Както вече се посочи по-горе в тези мотиви, целта на конкурса за повишаване и преместване в длъжност на съдии, прокурори, следователи е на съответната свободна длъжност да бъде назначен магистрат, който отговаря на всички изисквания за заемане на тази длъжност и за който, след съвкупната преценка на относимите факти и обстоятелства, е направен извод, че отговаря в най-голяма степен на изискванията за професионални и нравствени качества в сравнение с останалите кандидати, участващи в конкурса за същата длъжност. Съвкупният анализ на осъществените процесуални действия от Висшия съдебен съвет, както и от неговите помощни органи - конкурсна комисия, КПА, КПЕПК, налага извода, че са насочени към постигането именно на тази цел на закона, а установените в резултат на тези действия релевантни факти и обстоятелства обосновават извода, че решението на ВСС за повишаване на Миглена Маркова съответства на целта на закона.

Гласуването от ВСС е проведено при спазване на изискването по чл. 193, ал. 3 ЗСВ - по поредността на класирането на кандидатите, според което заинтересованото лице Миглена Маркова е класирана преди жалбоподателката Веселина Печилкова. Като колективен орган Висшият съдебен съвет взема решенията при формирано мнозинство от гласовете на неговите членове, а такова в случая е постигнато, тъй като "за" повишаване на Миглена Маркова са гласували 13 члена на ВСС. Поради това и след като в рамките на предоставената му оперативна самостоятелност Висшият съдебен съвет е приел, че въпреки заповедта на административния ръководител по чл. 327 ЗСВ, с която е обърнато внимание на Миглена Маркова, същата притежава необходимите професионални и нравствени качества за повишаване в длъжност, не може да се направи обоснован извод за постановяване на решението по т. 46.1.4 в нарушение на изискванията за законосъобразност.

Решението по т. 46.1.16, с което поради попълване на местата е прекратено гласуването по отношение на останалите кандидати, сред които е и жалбоподателката Веселина Печилкова, също е законосъобразно. Същото е постановено в рамките на конкурсната процедура, при която след извършените назначения /повишавания в длъжност/ по поредността на класирането, обявените свободни места за длъжността "съдия" в окръжен съд, наказателна колегия, са попълнени.

По изложените съображения настоящият състав на Върховния административен съд, намира, че оспорените решения на ВСС са законосъобразни, а подадена жалба против тях е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора искането на заинтересованото лице за присъждане на направените разноски е основателно. От доказателствата по делото се установяват направени разноски в размер на 300 лв. за изплатено в брой адвокатско възнаграждение по договор за правна защита и съдействие серия СЗ, № 089819/20.03.2016 г. на Адвокатска колегия - Стара Загора, които следва да бъдат присъдени. Списък на разноските не е представен, а от доказателствата по делото не се установят други направени разноски от тази страна.

Ответната страна не е претендирала присъждане на разноски.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, вр. чл. 197, ал. 3 ЗСВ Върховният административен съд, шесто отделение,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Веселина Тодорова Печилкова против решението на Висшия съдебен съвет по т. 46.1.4 на протокол № 3 от заседание на 21.01.2016 г., с което Миглена Руменова Маркова - прокурор в Районна прокуратура гр. Стара Загора, е повишена в длъжност „съдия“ в Окръжен съд гр. Пловдив, както и против решението на Висшия съдебен съвет по т. 46.1.16 на протокол № 3 от заседание на 21.01.2016 г., с което поради попълване на местата, е прекратено гласуването за останалите кандидати, участвали в конкурса за повишаване и преместване в длъжност „съдия“ в окръжен съд - наказателна колегия.

ОСЪЖДА Веселина Тодорова Печилкова с адрес за призоваване в гр. Смолян, ул. „Хан Аспарух“ №1, бл. 46, вх. Г, ап. 34, да заплати на Миглена Руменова Маркова от гр. Казанлък, ул. "Страхил войвода" № 12, сумата 300 лв. /триста лева/, представляваща направените разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ Александър Еленков

ЧЛЕНОВЕ: /п/ Атанаска Дишева

/п/ Тодор Тодоров

АД